

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/6/2026
Identifikačné číslo spisu:	1424205949
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1424205949.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti ASCOMP spol. s r.o., Sliač, ČSA 67/21, IČO: 36 051 454, zastúpenej advokátskou kanceláriou Benkóczki, Baláz - advokáti, s.r.o., Bratislava, Ul. 29. augusta 36A, IČO: 35 917 148, proti žalovaným 1/ Mestu Hlohovec, Hlohovec, M. R. Štefánika 1, IČO: 00 312 509, 2/ Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Bratislava, Štefanovičová 2968/5, IČO: 00 151 742, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 62C/50/2024, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Mestskému súdu Bratislava IV z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalobkyne na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Trnava (predtým na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 62C/50/2024) Mestskému súdu Bratislava IV n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV predložil súdny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 39 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“) na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP. Mestský súd Bratislava IV prípisom zo dňa 03. 10. 2025 upovedomil strany sporu o postúpení sporu Okresnému súdu Trnava ako miestne príslušnému súdu, avšak z dôvodu doručenia návrhu na prikázanie veci, tento fakticky vec nepostúpil, ale vec v záujme hospodárnosti konania predložil najvyššiemu súdu.

2. Žalobkyňa svoj návrh v zmysle § 39 ods. 2 CSP odôvodnila nesúhlasom s postúpením sporu Mestským súdom Bratislava IV, na ktorom je spor vedený pod sp. zn. 62C/50/2024, na Okresný súd Trnava. Namietala, že príslušnosť súdu v spore bola založená podľa žalovanej 2/, pričom vzhľadom na predmet sporu nebolo možné aplikovať § 17 CSP, ale úpravu § 15 CSP v spojení s § 13 CSP. Ďalej dôvodila tým, že na Mestskom súde Bratislava IV má podané viaceré žaloby s obdobným predmetom sporu, kde vystupuje žalovaná 2/ a na mieste žalovaného 1/ sú iné obce, resp. mestá a tieto spory sú prejednávané na tomto súde. Na záver žalobkyňa poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Ndc/29/2024 z 30. októbra 2024, ktorým v obdobnom spore bolo vyhovené návrhu žalobcu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti tak, že spor bol po postúpení na Okresný súd Trenčín najvyšším

súdom prikázaný späť Mestskému súdu Bratislava IV.

3. Žalovaný 1/ k návrhu žalobkyne uviedol, že s návrhom žalobkyne na prikázanie veci nesúhlasí. Samotná skutočnosť, že na označenom súde sú podané obdobné žaloby, nepredstavuje relevantný dôvod vhodnosti, ktorý je predpokladaný ustanovením § 39 ods. 2 CSP. Podľa jeho názoru žalobkyňa nevysvetlila, v čom konkrétne spočíva dôvod pre prikázanie sporu, keď z jej návrhu nevyplýva ani len to, že by išlo o súvisiace spory, ktoré by mal prejednať jeden sudca, ani že by išlo o vzájomné žaloby. Rovnako v návrhu netvrdila ani to, že podaním návrhu sleduje hospodárnejšie, efektívnejšie a rýchlejšie prejednanie a rozhodnutie sporu. Žalovaná 2/ s návrhom žalobkyne na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti Mestskému súdu Bratislava IV súhlasila.

4. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Trnava a Mestskému súdu Bratislava IV, príslušný na rozhodnutie podľa § 39 ods. 3 CSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu nie je dôvodný, a preto mu nebolo možné vyhovieť.

5. Podľa § 39 ods. 2 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Podmienky prikázania veci preto treba vykladať reštriktívne. Ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len „ústavy“).

6.1. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú dané dôvody výnimočného charakteru. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetného konania a pomerov všetkých strán sporu.

8. V prejednávanom prípade však žalobkyňa netvrdí a ani svojím návrhom nesleduje hospodárnejšie, efektívnejšie a rýchlejšie prejednanie a rozhodnutie sporu. Dôvodom delegácie veci má byť nesúhlas žalobkyne s procesným postupom Mestského súdu Bratislava IV, s ktorým v návrhu polemizuje a jej odlišný právny názor na miestnu príslušnosť tohto súdu na prejednanie a rozhodnutie sporu.

9. K postúpeniu veci z Mestského súdu Bratislava IV na Okresný súd v Trnave došlo v súlade s § 41 CSP na základe námietky žalovaného 1/ podanej pri prvom procesnom úkone. Pripustenie spätného prikázania sporu súdu s odkazom na § 39 ods. 2 CSP by tak bolo v rozpore s vôľou žalovaného 1/. Je potrebné zdôrazniť, že podľa § 17 CSP všeobecným súdom štátu je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo. Žalobkyňa neuviedla žiadnu argumentáciu, prečo by toto ustanovenie bolo v predmetnom spore neaplikovateľné. V tomto prípade je Okresný súd Trnava nielen všeobecným súdom žalovaného 1/ (§ 15 ods. 1 CSP), ale aj všeobecným súdom žalovaného 2/ (§ 17 CSP) a tiež súdom, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody (§ 19 písm. b) CSP). Nebol teda daný predpoklad pre aplikáciu ustanovenia § 37 CSP, ktorým je miestna príslušnosť niekoľkých súdov.

10. Za dôvodný pre prikázanie veci z dôvodu vhodnosti na Mestský súd Bratislava IV vec prejednávajúci senát nepovažuje ani argument žalobkyne o existencii viacerých žalôb, ktoré má žalobkyňa podané na Mestskom súde Bratislava IV s obdobným predmetom sporu. Žalobkyňa nevysvetlila, v čom konkrétne je tento dôvod prikázania veci dôležitý, z jej návrhu nevyplýva, že by išlo o súvisiace spory, ktoré by mal

prejednať jeden sudca, ani, že by išlo o vzájomné žaloby. Najvyšší súd pritom stabilne judikuje, že miesto pobytu, resp. sídlo niektorej zo strán sporu, ani problémy (zdravotné, sociálne, finančné nevynímajúc) súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností či vynaložením vyšších výdavkov pre dostavenie sa na vecne a miestne príslušný súd sami osebe neodôvodňujú prikázanie sporu (veci) inému súdu. Žalobkyňa má právneho zástupcu, ktorý ju v spore zastupuje a ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana sporu (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd ani z tohto pohľadu nevidí dôvod, pre ktorý by spor mal prejednať Mestský súd Bratislava IV. Situácia, keď v obdobných sporoch tej istej strany sporu (proti odlišným žalovaným) rozhodujú rôzne sudy, je skôr bežná a nemá vplyv na rýchlosť či hospodárnosť ich prejednaní. V konečnom dôsledku aj žaloby žalobkyne podané na Mestskom súde Bratislava IV napadli do rôznych súdnych oddelení tohto súdu, a teda o nich budú rozhodovať rôzni sudcovia tohto súdu.

11. S poukazom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalobkyne nevyhovel.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.